

2 Μαΐου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές.]

ΛΕΥΚΟΣ ΟΡΕΙΝΟΣ,

Εφεσείων.

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

*Εφεσίβλητης.**(Ποινική Έφεση Αρ. 5355).*

Αμελές οδήγημα κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972).

Προσπέρασμα σταθμευμένου αυτοκινήτου στην αριστερή πλευρά του δρόμου και σύγκρουση με αυτοκίνητο που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση — Η αμέλεια του εφεσείου οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στο γεγονός ότι δεν πήρε αμέσως την αριστερή του πλευρά μετά το προσπέρασμα και συνέχισε την πορεία του στη μέση του δρόμου.

5

Ο εφεσείων, οδηγούσε στην Κακοπετριά με κατεύθυνση προς το Τρόδος το αυτοκίνητο του υπ' αρ. εγγραφής ΥΥ093. Στην αριστερή πλευρά του δρόμου ήταν σταθμευμένο το αυτοκίνητο υπ' αρ. εγγραφής SK 162. Στην άλλη πλευρά του δρόμου υπήρχαν τρία αυτοκίνητα σταθμευμένα. Το πρώτο από αυτά ήταν σταθμευμένο απέναντι από το αυτοκίνητο SK 162. Ο εφεσείων προσπέρασε το αυτοκίνητο SK 162 αλλά προτού πάρει την κανονική του πλευρά συγκρούστηκε με το αυτοκίνητο υπ' αρ. εγγραφής LR762 που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη τα σημεία τροχολέδης του αυτοκινήτου του εφεσείου που ακολουθούσαν ευθεία γραμμή και την απόσταση τους από την αριστερή πλευρά του δρόμου σε συνδυασμό με το πλάτος του αυτοκινήτου ΥΥ093 καθώς και το σημείο σύγκρουσης που βρισκόταν πέραν της αριστερής πλευράς του δρόμου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο εφεσείων παρέλειψε να πάρει αμέσως την αριστερή πλευρά μετά που προσπέρασε το αυτοκίνητο SK 162 και τον βρήκε ένοχο κατηγορίας αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972).

10

15

20

25

5 Σε έφεση εναντίον της καταδίκης το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι από τα γεγονότα όπως έχουν διαπιστωθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά βρέθηκε ο εφεσείων ένοχος και ότι ένας λογικός οδηγός όταν προσπερνά πρέπει να ββαιώνεται όχι μόνο ότι δεν θα βρεθεί αντιμετώπος με όχημα που έρχεται από την αντίθετη κατεύθυνση αλλά και ότι μόλις προσπεράσει να επανέρχεται στην αριστερή πλευρά. Αυτό όφειλε να κάμει ο εφεσείων ανεξάρτητα από την ορατότητα που είχε και από το αν θα ερχόταν αυτοκίνητο από την αντίθετη κατεύθυνση. Το γεγονός, όπως τόνισε το 10 πρωτόδικο Δικαστήριο, ότι βρέθηκε προ διλήμματος δεν τον απαλλάσσει καθότι όφειλε να επιχειρήσει την στροφή αριστερά πολύ πιο ενωρίς και να μη θέσει ο ίδιος τον εαυτό του σε δίλημμα.

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

15 Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Λεύκο Ορεινό ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 15 Οκτωβρίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5977/90) στην κατηγορία αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου, 1972 20 (Νόμος 86/72) και καταδικάστηκε από Γεωργίου, Προσ. Ε.Δ. να πληρώσει £25.- έξοδα.

Γ. Γεωργίου, για τον Εφεσείοντα.

25 *Ε. Ρωσσίδου-Παπακυρίακού (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.*

30 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος κατηγορίας αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972).

35 Ο εφεσείων στις 27 Αυγούστου 1989, οδηγούσε στη Κακοπετριά με κατεύθυνση προς το Τρόδος, το αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής UU093, ενώ την ίδια ώρα η πρώτη συγκατηγορούμενη του εφεσείοντα, η οποία και παραδέχθηκε ενοχή ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, οδηγούσε από την αντίθετη κατεύθυνση το αυτοκίνητο με

αριθμό εγγραφής LR762. Ευθύς μετά την στροφή, κοντά στο Ξενοδοχείο Μακρή, υπήρχαν σταθμευμένα, στην αριστερή πλευρά του δρόμου προς την κατεύθυνση της Λευκωσίας, τρία αυτοκίνητα. Απέναντι από το τελευταίο στη σειρά ήταν σταθμευμένο ένα άλλο αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής SK162, το οποίο ξεφόρτωνε φρούτα. Ο ελεύθερος χώρος του δρόμου μεταξύ του αυτοκινήτου αυτού και του απέναντι σταθμευμένου ήταν 4.50 μέτρα. Ας σημειωθεί δε εδώ ότι το πλάτος των δύο αυτοκινήτων που συγκρούστηκαν ήταν 3.50 μέτρα.

Ο εφεσείων προσπέρασε το αυτοκίνητο αυτό και, όπως αναφέρει ο ίδιος στην κατάθεση του πήρε τη μέση του δρόμου αλλά προτού πάρει την κανονική του πλευρά, είδε απότομα μπροστά του το αυτοκίνητο LR762 να κρατά σχεδόν τη δική του πλευρά. Τότε πάτησε ελαφρά τα φρένα και πήρε, όπως ισχυρίζεται, την κανονική του πλευρά. Τα δύο όμως αυτοκίνητα συγκρούστηκαν.

Στο σημείο της σύγκρουσης βρέθηκαν σημεία τροχοπέδης που ακολουθούσαν ευθεία γραμμή, τα οποία αποδόθηκαν στον αριστερό τροχό του αυτοκινήτου του εφεσείωντα. Αυτά ήταν δύο μέτρα από την αριστερή πλευρά του δρόμου. Προσθέτοντας σ' αυτά 1 1/2 μέτρο, που ήταν το πλάτος του αυτοκινήτου του βρισκουμε το αυτοκίνητο του να κρατά 3 1/2 μέτρα από το πλάτος του δρόμου, το οποίο στο σημείο αυτό, ήταν 5.10 μέτρα, δηλαδή βρισκόταν πέρα της δικής του πλευράς του δρόμου.

Ο πρωτόδικος Δικαστής, αφού έκαμε τις διαπιστώσεις του πάνω στην προσαχθείσα μαρτυρία και δέχθηκε ότι ο εφεσείων αναγκάστηκε να πάρει τη μέση του δρόμου όταν έφθασε στο σημείο που βρισκόταν σταθμευμένο το αυτοκίνητο SK162, βρήκε ότι μετά το σημείο αυτό ο εφεσείων συνέχισε να οδηγεί το αυτοκίνητο του κρατώντας τη μέση του δρόμου, πέρασε δίπλα από το αυτοκίνητο SK162 και σε απόσταση 3.80 μ. από το μπροστινό μέρος του σταθμευμένου αυτοκινήτου χρησιμοποίησε τα φρένα του, στη θέση των οποίων έχουμε ήδη αναφερθεί και τότε τα δύο οχήματα συγκρούστηκαν.

Το συμπέρασμα στο οποίο ο πρωτόδικος δικαστής κατέληξε ήταν ότι ένας λογικός οδηγός, μετά που θα προσπερνούσε το σταθμευμένο αυτοκίνητο SK162, και ανεξάρτητα από την ορατότητα την οποία είχε και του αν θα ερχόταν αυτοκίνητο από την αντίθετη κατεύθυνση ή όχι, θα έπρεπε να πάρει ευθύς αμέσως την αριστερή του πλευρά και όχι να συνεχίσει την πορεία του στη μέση του δρόμου, και ότι η αμέλεια του εφεσείοντα ήταν αποκλειστικά και μόνο αυτό το γεγονός. Πρόσθεσε δε πως το γεγονός ότι βρέθηκε προ διλήμματος δεν τον απαλλάσει της ευθύνης γιατί όφειλε να επιχειρήσει την στροφή προς τα αριστερά πολύ πιο ενωρίς και να μη θέσει ο ίδιος το εαυτό του στο δίλημμα.

Υποστηρίχθηκε από μέρος του δικηγόρου του εφεσείοντα ότι αντικειμενικά εξετάζοντας τα γεγονότα της υπόθεσης, έπρεπε να βρεθεί ότι ο εφεσείων δεν μπορούσε να πάρει την αριστερή πλευρά ενωρίτερα. Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση αυτή η οποία δεν στηρίζεται πάνω στη μαρτυρία που παρουσιάστηκε και έγινε αποδεκτή από τον πρωτόδικο Δικαστή.

Είναι φανερό από τα γεγονότα όπως έχουν διαπιστωθεί από τον πρωτόδικο Δικαστή ότι ορθά βρέθηκε ο εφεσείων ένοχος του αδικήματος για το οποίο κατηγορήθηκε. Ένας οδηγός πρέπει όταν προσπερνά να βεβαιώνεται όχι μόνο ότι δεν θα βρεθεί αντιμέτωπος με όχημα ερχόμενο από την αντίθετη κατεύθυνση και που κρατά τη δική του πλευρά του δρόμου αλλά και ότι μόλις προσπεράσει επανέρχεται στην αριστερή πλευρά, πράγμα που δεν έκαμε ο εφεσείων στην παρούσα υπόθεση.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.